

תת"ע 1311/11/14 - בוריס שוורץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1311-11-14 מדינת ישראל נ' שוורץ בוריס
תיק חיצוני: 90503631294

כבוד השופט דן סעדון	בפני
בוריס שוורץ	מבקש
	נגד
מדינת ישראל	משיבה

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש.

1. למבקש נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה במהירות העולה על המותר בדרך עירונית (96 קמ"ש במקום 60 קמ"ש). ביום 7.12.14 נשפט המבקש בהיעדרו והוטל עליו עונש של קנס ופסילה מותנית.
2. ביום 4.1.15 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין. הבקשה הועברה לתגובת התביעה שלא ניתנה. ביום 8.7.15 הגיש המבקש בקשה למתן החלטה בהיעדר תגובת התביעה. בעקבות החלטה שניתנה צירף המבקש תצהיר ובו צוין כי לא זומן כדין למשפטו.
3. המשיבה טוענת בתגובה כי יש לדחות את הבקשה שכן ההזמנה לדין נשלחה למבקש לכתובתו אך חזרה בציון 'לא נדרש'.

דין והכרעה

4. כידוע, בית המשפט רשאי לבטל פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם על יסוד שני טעמים חלופיים. האחד, כי אי התייצבות הנאשם הייתה בשל סיבה סבירה. השני, כי אי ביטול פסק הדין יגרום עיוות דין לנאשם. המבקש בעניין זה אינו טוען דבר במישור של ביצוע העבירה או העונש שהוטל עליו בגינה בעת שנשפט בהיעדר ועל כן המסקנה המתבקשת היא, כי אין לו טענות בעניין זה. טענותיו מתמקדות בטעם הראשון, היינו קיומה של סיבה סבירה לאי התייצבותו לדין.

5. הואיל ומדובר בהזמנה לדין ולא בעבירה מסוג "ברירת משפט" חלה בענייננו הוראת סעיף 237(2)(2) לחוק סדר הדין הפלילי ולפיה המצאת מסמך שיש להמציאו על פי החוק יכולה להיות באמצעות משלוח דואר רשום לכתובתו של הנמען עם אישור מסירה (ראו והשוו: עפ"ת (ת"א) 5927-02-14 קרה נ' מדינת ישראל). סעיף 237 (ג) לחוק הנ"ל קובע כי בית המשפט רשאי לראות כמסירה כדין מסירה שלא בוצעה עקב סירוב לקבל את המכתב או לחתום על אישור המסירה.

6. במקרה שלפני צורף אישור מסירה לתגובת התביעה וממנו עולה כי ההזמנה לדין נשלחה לכאורה לכתובת שהיא אותה כתובת בה נקב המבקש לצורך בקשותיו בעניין ביטול פסק הדין (רחוב האודם 11, הוד השרון). אישור המסירה חזר בציון 'לא נדרש' ומכאן שניתן לראות במסירה כזו מסירה כדין. העובדה שהמבקש לא דרש את ההזמנה לדין מסבירה מדוע המבקש לא ידע על הדין אולם בנסיבות אלה ברי כי אין למבקש להלין אלא על עצמו.

7. סיכומי של דבר: המבקש זומן כדין לדין והעובדה כי לא דרש את ההזמנה שנשלחה אליו בדואר רשום וודאי אינה יכולה לשמש הסבר סביר לאי התייצבותו לדין. בנסיבות אלה ובאין כל טענה לגרימת עיוות דין למבקש אני נאלץ לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשע"ה, 15 יולי 2015, בהעדר
הצדדים.